

Helgmottagningen – förslag på bättre lösningar

Skrivargruppen ENOUGH! träffades återigen utanför helgmottagningen, Beroendecentrum Stockholm, för att diskutera bättre lösningar med de människor som var där. Många beroendesjuka behöver i dag hämta sin livsnödvändiga medicin metadon sju dagar i veckan, i vissa fall 365 dagar om året, om de använt ej föreskriven medicin eller alkohol vid sidan av sin behandling mot opiatberoende. Förslagen nedan skulle sannolikt minska självmordsstatistiken på grund av den hopplöshet och utmattning de beroende upplever av att aldrig få vara lediga. Förslagen skulle även hjälpa de beroendesjuka att bli fria från det sidomissbruk som är anledningen till att de inte blir betrodda med att själva dosera sin medicin. Vid helgmottagningen säljs nämligen alla slags droger, och ingen vill gå dit.

Följande är förslag från de människor vi träffade:

- Man blir betrodde att få hem helgens metadondoser.
- Ordinarie mottagning har öppet en begränsad tid även helger. Många har mycket långa resvägar till helgmottagningen i Stockholm, i vissa fall upp till flera timmar.
- Hämtning av metadonet på apotek, där man kan ta sin dos under övervakning av personal.
- Helgdoserna budas hem. Ekonomin kring detta kan jämföras med kostnaden lön samt helgtillägg för både personal och vakter på helgmottagningen.
- Man får med sig "dagen efter dosen" när dagens dos tagits på beroendemottagningen. Detta skulle bidra till att de beroende kommer i bättre skick till både ordinarie mottagning och helgmottagningen, att de får

ork att klara av dagen.

- Vi önskar möjligheten att medverka i ett debattprogram, där vi gärna diskuterar med Socialstyrelsen, regeringsledamöter, läkare och personal från Beroendecentrum Stockholm.

Enkät: Vad föreslår ni som alternativ till att behöva gå till helgmottagningen?

FREDRIK

Lösningen vore att få ha sina doser hemma, att slippa gå hit. Jag blev av med min medicin för att jag enligt mottagningens normer drack för mycket alkohol, en regel som infördes år 2016-2017 någon gång. Innan dess var det inget problem. Detta har stressat mig så pass mycket att jag inte har kunnat få ihop mitt liv sedan dess. Dessförinnan hämtade jag mitt metadon på apoteket i 22 år. Jag kunde flytta till Malmö där jag studerade, jag har en fil kand i psykologi och har jobbat heltid med boendestöd i tio år. Tyvärr blev jag av med mitt arbete när arbetsgivaren fick veta att jag hade en underhållsbehandling, och därmed ansågs beroende.

ROBBAN

Sverige har de högsta narkotikarelaterade dödssiffrorna i Europa. Vi som missbrukar anses vara värsta parasiterna i samhället när verkligheten är en helt annan. I slutändan måste sanningen ut, exempelvis i ett debattprogram på tv, där folk får se hur verkligheten ser ut. Det borde filmas inne på mottagningarna där man hittar godtyckliga regler. Tycker personalen om dig får du bättre behandling än om de inte tycker om dig. De läkare som arbetar inom beroendevården står längst ner i hierarkin inom läkarkåren, likaväl som vi står längst ner i hierarkin i samhället. Man ska inom vården behandla en individ lika bra som en annan, men här har man helt gått ifrån värdegrunden att alla människor har lika värde. Jag önskar ett debattprogram med Socialstyrelsen och där personalen får förklara sin policy och vi har möjligheten

att komma med motargument. Då skulle vi kanske kunna få lite sympati om vi fick en chans att konfrontera de som sitter och tar besluten. Regler säger att "såhär ska det vara", man följer dessa regler slaviskt på mottagningarna och skiter i om vi dör eller inte. Det är i princip bara i Sverige vi har så här hårda regler inom beroendevården. I södra Europa har man statistiskt sett fler personer med missbruk än här, men där har man hälften av vår dödlighetssiffra statistiskt. Något är fel här i Sverige.

TOBBE

Om det finns andra missbruksenheter i kommunen där man bor, och man där kunde hämta sitt metadon istället för att personer med missbruk överallt ifrån ska behöva träffas på samma ställe, vore det en bättre lösning. Eller att man kan hämta helgdoserna på apoteket. Allt vore bättre än att samla alla som har problem på samma mottagning. Det blir som en ond cirkel. I Södertälje får man inget metadon, men här delas Subutex frikostigt ut. Även till de som inte haft drogproblem men som fått sina första fängelsedomar på grund av gängrelaterade brott. De personerna ger man Subutex för att ha koll på dem, de behöver lämna urinprov och Subutex har blivit lite som en medicinsk fotboja helt enkelt.

KATARINA

Mitt förslag på hur det skulle fungera bättre för oss är att vi får med oss i alla fall helgdoserna hem, att vi slipper åka hit på helgerna. Det är då man gör dumheter. Att alla det inte går så bra för inom beroendevården ska behöva gå till samma ställe är vansinne. I grund och botten mår vi inte bra varken fysiskt eller psykiskt, vi har ett beroende och inget blir bättre av att vi måste åka in till stan alla dagar i veckan. Det är snarare så att man drogar ner sig för att orka åka hit sju dagar i veckan, året om, dag ut och dag in, på julafton, nyårsafton. Jag har ibland svåra magproblem men det tas det inte hänsyn till.

EVA

Att få med sig helgdoserna hem, budade eller att få hämta dem på apotek – allt är bättre än helgmottagningen.

För att få byta till Resursteamet var jag tvungen att lägga in mig på avgiftning först. Det var en resa jag helst inte vill göra om. Efter det har jag verkligen aktat mig, och eftersom jag sluppit gå till helgmottagningen så har jag fixat det. Det går mycket bättre för mig nu. Alla säger att det lyser om mig, att jag ser så klar ut. Med jämna mellanrum får man lämna prover också på Resursteamet. Ok jag kanske har tagit 1-3 tabletter på de här månaderna jag gått dit, men de har jag tagit när jag har fått för mycket kramper, då jag varit tvungen att ta dem. Tyvärr har jag för låg dos fortfarande, så jag vaknar mellan kl 3-5 på morgonen, gäspar så att käkarna nästan går ur led och tårarna rinner, kan inte äta, tvätta mig, orkar bara kasta på mig kläderna, ta min andningsmedicin. Men jag kommer att höjas till rätt dos.

Läs mer om Eva i texten [Brist på respekt för patienter med beroendesjukdom](#)

MARIA

Idag har jag träffat minst 25 personer i området där jag bor som går på beroendemottagningarna och helgmottagningen. Varför kan man inte öppna en mottagning där vi bor istället? Och i Södertälje, då många reser till Stockholm och helgmottagningen ändå därifrån. Det finns ju subutexmottagningar där. Varför skulle inte de kunna dela ut metadon? Jag har rest för att hämta mitt metadon 365 dagar om året nu i tre år, jag är aldrig ledig. I och med att jag bor så långt bort åker jag inte hem på en gång när jag väl är här. När jag kommer hem på kvällen är det för sent att dammsuga och diska, jag får aldrig någonting riktigt gjort. Allting kretsar kring att jag måste hit hela tiden. På den synpunkten svarar personalen att "det är väl bara att du blir ren då så slipper du resa". Men för oss som inte riktigt kan det då? Vi tar inte återfall för att vi är obstinata. När jag nu försökte sluta sidomissbruka fick jag ett kraftigt epileptiskt anfall, har tre stygn i huvudet.

Hade jag fått hjälp med nedtrappning hade det inte hänt.

MARIANNE

Helst skulle jag vilja att vi fick vara hemma om helgerna och återhämta oss, ha ett hemmaliv. Att vi fick med oss helgdoserna eller annars medicinen budad till oss. Vi är bundna att gå varje dag i veckan, det blir som ett arbete. Om man tittar på kön här på helgmottagningen så är vi halta och lytta, hit kommer många med rullstolar och permobiler. Det har till och med hänt att man fått ringa ambulans här när folk klappar ihop för att de är så sjuka i bland annat leversjukdomar. Det här orkar man inte med, och det blir svårare ju äldre man blir. Inte ens unga människor orkar. De har äntligen börjat med viss bens nedtrappning på avgiftningen, och det är ju bra, men när den är slut då kommer smällen, när man går därifrån. Det hände mig. Samma dag jag blev utskriven och fick åka hem hann jag bara till tunnelbanan så hittade jag inte hem till Hökarängen. Jag åkte till Kungsträdgården och visste inte var jag var. En för snabb nedtrappning är farlig.

TOMMY

Titta dig omkring här på helgmottagningen och du ser var alla piller är någonstans. De finns här. Är det folk då som vill lägga ner sidomissbruket, hur ska de då orka med det? Det är en omöjlighet. Man borde väl kunna få hem medicinen om helgerna, två dagars vila i alla fall. Det är inte ett sådant här tryck med pillerförsäljning under vardagarna på ordinarie mottagningar. Under 18 års tid har jag haft en veckas semester. Men från Mariannes mammas stuga var jag tvungen att åka fem mil till Hammarstrand för att hämta min metadondos. Socialförvaltningen sa för inte länge sedan nej till att hjälpa oss när Marianne och jag förklarade att vi ville bort från stan för att komma bort från sidomissbruket. Men med Convictus hjälp fick Marianne och jag åka till Tomtebo (Convictus rekreativhus) i en månad, och det kan jag i och för sig se som semester.

HÅKAN

Helgmottagningen skulle läggas ned. De flesta som går här är människor som är ganska trasiga, som käkar piller, tar heroin. De människorna har jag absolut ingenting emot, men jag har inget intresse av att umgås, de ger mig ingenting. Lösningen vore att få hämta sin dos på apoteket istället. Sedan komma in en dag i veckan till beroendemottagningen för att visa upp sig, att man är pigg och fräsch. Inte att personalen sitter och håller i våra flaskor, den kemiska fotbojan. Det är vad det är, en kemisk fotboja.

JJ

Att slippa åka in till helgmottagningen skulle göra det så mycket lättare för mig, att slippa bli erbjuden allt möjligt. Här är det lätt att falla. Om jag fick med mig medicinen hem skulle jag klara mig mycket bättre.

TITTI

Jag föreslår det här med "dagen efter dos" som har funnits förut. Jag känner folk som lämnat prover som inte visat sidomissbruk men som ändå inte kan få den möjligheten. Man vill ha kontroll över oss. Att få må lite bättre på morgonen, att orka åka in för att hämta sin medicin, det gör så mycket. Då klarar man att träffa fel folk. Det skulle hjälpa oss att hålla oss utan sidomissbruk. Jag har ingen som helst matlust om morgnarna innan jag får i mig mitt metadon, jag har ingen energi till att göra någonting. Hade jag haft dagen efter dosen och orken att åka in och visa upp mig skulle det göra så mycket. Jag äter knappt någonting nu. Dagen efter dosen gör så att man kommer igång och får saker och ting gjorda.

ENOUGH! – en skrivargrupp

Vilka är vi?

Vi är de som vägrar tåga när våra vänner på beroendemottagningarna far illa. Många har dött en för tidig död. Vi har nu fattat pennan för vännerna som ber om hjälp men ingen får. Vi vill synliggöra det osynliga folket, vars röster inte hörs, vars liv inte räknas.

Helgmottagningen – ett misslyckande, enligt dem som besöker den